17/07/2019

Η αγαθή συνείδηση

/ Ορθόδοξες Προβολές

«Πεποίθαμεν γαρ, ότι καλήν συνείδησιν έχομεν, εν πάσι καλώς θέλοντες αναστρέφεσθαι».

Η αγαθή συνείδηση είναι το μεγαλύτερο από όλα τα αγαθά, επειδή μας προσφέρει ως βραβείο την ειρήνη της ψυχής, τη γαλήνη της καρδιάς, την αταραξία της συνειδήσεως, την ηρεμία του πνεύματος. Αυτή γεμίζει την καρδιά με χαρά, δίνει παρρησία προς το Θεό, κάνει τις αιτήσεις μας ευπρόσδεκτες, μας ανοίγει τις πύλες του ουρανού, γίνεται φορέας των θείων δωρεών, χορηγεί τους καρπούς του αγίου Πνεύματος και δωρίζει τα χαρίσματά του.

Αυτή εκπληρώνει τους θεϊκούς πόθους μας, οδηγεί σε ευδαιμονία και μακαριότητα, προετοιμάζει τις ψυχές για την ουράνιο βασιλεία. Αυτά διδασκόμαστε από τις Άγιες Γραφές, από το στόμα του Σωτήρα και των αγίων του Αποστόλων. Ο Σωτήρας δίνει εντολή λέγοντας· «αιτείτε και δοθήσεται υμίν, ζητείτε και ευρήσετε, κρούετε και ανοιγήσεται υμίν· πας γαρ ο αιτών λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και τω κρούοντι ανοιγήσεται» (Ματθ. 7,7).

Ναι, χριστιανοί αδελφοί, ανοίγει, διότι υιοθετηθήκαμε διά του Θεού και γίναμε τέκνα του, ο οποίος ως Πατέρας αγαθός είναι έτοιμος, να μας δώσει «τα προς σωτηρίαν αιτήματα και ζωήν την αιώνιον», επειδή ο Μονογενής του Υιός μας

εξαγόρασε από την κατάρα του Νόμου, για να απολαύσουμε την υιοθεσία.

Γι’ αυτό και ο Παύλος γράφοντας προς Γαλάτας λέγει· «Και επειδή πραγματικά είστε παιδιά του ο Θεός απέστειλε το Πνεύμα του Υιού του στις καρδιές μας και αυτό φωνάζει «Αββά, Πατέρα μου». Συνεπώς δεν είσαι πια δούλος, αλλά παιδί του Θεού. Και σαν παιδί του που είσαι, θα γίνεις κληρονόμος του διά του Χριστού.» (κεφ. δ, 6-7).

Τα ίδια γράφει και ο επιστήθιος φίλος, παρθένος, αγαπημένος Ευαγγελιστής Ιωάννης στην Α΄ Καθολική επιστολή του λέγοντας· «όταν η καρδιά παύει να μας κατηγορεί, αποκτούμε θάρρος ενώπιον του Θεού, και μας δίνει ότι του ζητούμε, γιατί εκτελούμε τις εντολές του και κάνουμε ότι του είναι αρεστό» (γ’ 21-22).

Από τα λόγια του επιστήθιου Ευαγγελιστή μαθαίνουμε, ότι όσοι έχουν αγαθή συνείδηση, έχουν παρρησία προς τον Θεό, επειδή τηρούν τις εντολές του και κάνουν ότι του είναι αρεστό. Όσοι έχουν αγαθή συνείδηση, αυτοί έχουν καρδιά που δεν τους κατηγορεί για αμαρτία και παράβαση θείων εντολών, έχουν «καρδίαν καθαράν και πνεύμα ευθές», και γι’ αυτά μιλά εδώ ο Ευαγγελιστής.

Απ’ αυτά διδασκόμαστε, ότι όποιος έχει καθαρή καρδιά και δεν κατηγορείται απ’ αυτήν, που κάνει το αγαθό και ευάρεστο και τέλειο ενώπιον του Θεού και είναι ακριβής τηρητής των εντολών του Κυρίου, αυτός έχει παρρησία προς τον Θεό και κάθε τι που ζητά το παίρνει απ’ Αυτόν. Ώστε όποιος έχει αγαθή καρδιά, σαν υιός του Θεού αγαπητός, που έχει μέσα στη καρδιά του το πνεύμα του Υιού του, έχει παρρησία προς τον Θεό και «αιτών λαμβάνει και ζητών ευρίσκει και κρούων» γίνεται δεκτός.

Ποιός είναι ευτυχέστερος από αυτόν τον άνθρωπο; Ποιό αγαθό μπορεί να του λείψει; Δεν έχει όλα τα αγαθά και όλα τα χαρίσματα του αγίου Πνεύματος στην μακαρία του ψυχή; Τί του λείπει; Τίποτε! Πραγματικά τίποτε. Ναι, χριστιανοί αδελφοί, τίποτε επειδή είναι αυτός που έχει αγαθή συνείδηση, διότι έχει μέσα του τον Θεό. Πραγματικά, λοιπόν, η αγαθή συνείδηση είναι το μεγαλύτερο των αγαθών, διότι σ’ αυτήν υπάρχει η μακαριότητα. Μακάριος και τρισμακάριος ο άνθρωπος, που απόκτησε αγαθή συνείδηση.

Πόσον πλανώνται οι άνθρωποι, που αναζητούν την ευτυχία τους, την ευδαιμονία τους, την μακαριότητά τους έξω από τον εαυτό τους, στη δόξα, στη πολυκτημοσύνη, στις απολαύσεις, στις διασκεδάσεις, στις ηδονές και σε όλη την καλοπέραση και τις ματαιότητες, που το αποτέλεσμά τους είναι πικρία! Πόσον πλανώνται, όσοι κτίζουν την ευτυχία τους σε φθαρτά και προσωρινά πράγματα που δεν έχουν καμιά ηθική αξία και ηθική ευχαρίστηση, διότι η αληθινή ευτυχία, η

αληθινή ευδαιμονία, η αληθινή μακαριότητα στηρίζεται πάνω στην ηθική απόλαυση.

Κάθε άλλη απόλαυση μόνον τα χείλη ευχαριστεί, γεμίζει όμως με πίκρα την καρδιά. Η εκτός της καρδιάς ύλη που χρησιμοποιείται προς ανέγερση πύργου ευτυχίας κτίζεται σε έδαφος που δοκιμάζεται από συνεχείς σεισμούς, πάνω στο οποίο δεν είναι δυνατόν να μείνει για πολύ χρόνο λίθος επί λίθου. Γι’ αυτό το λόγο μάταιοι είναι οι κόποι τους.

Χριστιανοί! Η ευτυχία βρίσκεται μέσα μας και ευτυχής και τρισμακάριος ο άνθρωπος, που το κατανόησε. Εξετάστε την καρδιά σας και μάθετε την ηθική της κατάσταση. Κοιτάξτε μήπως έχασε την παρρησία της προς τον Θεόν, μήπως σας κατηγορεί για παράβαση ηθικών νόμων, μήπως σας ελέγχει για αθέτηση θείων εντολών, μήπως διαμαρτύρεται η συνείδησή σας ότι την καταπιέζετε, μήπως σας κατηγορεί για αδικία, για ψέμα, για παραμέληση των θείων καθηκόντων, για αμέλεια των καθηκόντων σας προς τον πλησίον.

Ερευνήστε μήπως κακίες και πάθη γέμισαν τις καρδιές σας, μήπως επιθυμούν και πράττουν τα κακά. Ας προσέξουμε μήπως η καρδιά μας ξεφεύγει από το αγαθό, τρέχει δε σε δρόμους αμαρτωλούς, στους οποίους παραμονεύουν οι φίλοι της απώλειας.

Δυστυχείς οι άνθρωποι, που εγκατέλειψαν την καρδιά τους, και ονειρεύονται ως μακαριότητα ή ευδαιμονία ή ευτυχία τα τάλαντα του Κροίσου, αφού το χρυσάφι που βρίσκεται πάνω και μέσα στη γη είναι ανίσχυρο να δώσει κάποια ευτυχία. Τι λέγω, ευτυχία; Ούτε από την κακοδαιμονία τους μπορούν να τους απαλλάξουν, ούτε να μετριάσουν την ταραχή της ψυχής τους, που είναι τρικυμισμένη σαν θάλασσα, από το πλήθος των κακών, που φυσούν σαν δυνατοί άνεμοι.

Δυστυχώς, χριστιανοί αδελφοί, όποιος παραμέλησε την καρδιά του και δεν την φρόντισε γρήγορα, όχι μόνον στερήθηκε όλα τα αγαθά, αλλά έπεσε και σε συμφορά ποικίλων κακών, από τα οποία δεν υπάρχει σωτηρία. Έχασε τη χαρά και μπήκε μέσα σ’ αυτήν η λύπη και η πικρία, η θλίψη και η στενοχώρια. Έβγαλε από μέσα του την ειρήνη και γέμισε η καρδιά από ταραχή, πόλεμο, θόρυβο και τρόμο.

Απέβαλε την αγάπη, και το μίσος μπήκε μέσα της, την απογύμνωσε από κάθε αρετή, που μπορούσε να φυλάξει την πάσχουσα ψυχή του. Έχασε τέλος όλα τα χαρίσματα και τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, τα οποία πήρε στο Βάπτισμα, που κάνουν τον άνθρωπο μακάριο και προσέλαβε όλες τις κακίες, που τον κάνουν δυστυχισμένο, άθλιο και ελεεινό. Η κόλαση και ο Άδης ενώνονται με τη ψυχή του.

Χριστιανοί αδελφοί! Ο Θεός που είναι πλούσιος σε έλεος, μας έπλασε κατ’ εικόνα

του, για να μας κάνει κοινωνούς της αγαθότητάς του, και θέλει όλοι να αξιωθούμε της μακαρίας ζωής και στο παρόν και στο μέλλον.

Η ίδρυση της αγίας Εκκλησίας μας από τον Τριαδικό Θεό έγινε στη γη ανάμεσά μας, για να μας πλένει και να μας καθαρίζει από τις αμαρτίες μας· να μας αγιάζει και συμφιλιώνει προς το θείον· να μας χαρίζει την παρρησία προς τον Θεό και να ανοίγει τις πύλες του Ουρανού, για να μας εισάγει σ’ αυτόν, να μας χαρίζει τις ευλογίες του, και να φέρνει σε μας τα θεία δώρα.

Η Εκκλησία ιδρύθηκε για να αγιάζει τους αμαρτωλούς. Έχει την αγκαλιά της ανοικτή για να μας υποδεχθεί. Ελάτε, ας τρέξουμε όσοι έχουμε τη συνείδησή μας φορτωμένη. Ας τρέξουμε. Είναι έτοιμη να σηκώσει το βαρύ φορτίο, που πιέζει τη συνείδησή μας και να μας χαρίσει την προς τον Θεό παρρησία, για να γεμίσει η καρδιά μας μακαριότητα και να αξιωθούμε και της αιώνιας μακαριότητας. Αμήν.